

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er også meget godt, men problemet er jo, at hele argumentationen fra regeringens side om, hvordan man nu skulle indføre demokrati i Irak, lider under til stadighed at blive konfronteret med, hvordan ikke mindst de irakiske styrker rent faktisk gebærder sig. Når man f.eks. den 9. marts henretter 13 oprørere, en henrettelse gennemført af den irakiske regering, hvordan stemmer det så egentlig overens med den danske regerings holdning til dødsstraf og med hele projektet om at gøre det her til et demokratisk, humanitært fremskridt, og ikke til, at vi til stadighed kan se, at der også af regimet bliver gennemført den slags handlinger?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det har jeg jo også svaret på flere gange. Vi er jo imod dødsstraf. Vi er imod summariske henrettelser. Det er da ikke noget at sætte spørgsmålstegn ved. Det har været dansk politik med skiftende danske regeringer i årevis. Så det er der jo ikke noget overraskende i.

KL 13.40

Det, vi prøver at gøre, er to ting: at få fremmet disse retsvilkår, som er de rette og rimelige, det kan man gøre gennem et demokratisk land, og det kan man gøre med et demokrati – de har jo nu faktisk haft tre frie valg i Irak inden for et år – og så kan vi i forbindelse med det være med til at opbygge et civilsamfund og et retssamfund. Det er jo det, jeg netop nævnte før, det gjorde Danmark så ret meget ud af.

Så den springende punkt er: Er vi for eller imod muligheden for demokrati i Irak? Jeg forstår, at Enhedslisten er imod, men jeg er for.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen forskellen er bare, at Enhedslisten går ind for demokrati. Det siger udenrigsministeren jo også at udenrigsministeren gør, men hvad er det, der er situationen i Irak? Hvad er det for et regime, vi har i Irak? Et regime, som gennemfører dødsstraf. Et regime, som gennemfører tortur. På trods af kritikken fortsætter torturen jo i Irak, som Amnesty har dokumenteret det.

Det er jo et spørgsmål om, hvordan man gør det i virkeligheden, ikke et spørgsmål om, hvad man kan have af teoretiske papirer liggende i skufferne. Det er derfor, jeg vil spørge: Hvad er det egentlig, regeringen gør for at lægge pres på de irakiske myndigheder, så vi ikke gang på gang skal have nye eksempler på dødsstraf eller

nye eksempler på tortur eller nye eksempler på andre overgreb over for civile i Irak?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jo, men i modsætning til Enhedslisten, så agter vi jo at gøre noget ved det, for Enhedslisten har jo aldrig villet gøre noget ved det. Enhedslisten har jo præcis været imod, hver gang man har villet gøre noget ved det. Enhedslisten har jo ikke villet efterkomme FN's opfordring, heller ikke den irakiske folkevalgte regerings opfordring. Så det er lidt sært at blive kørt rundt af Enhedslisten her, for Enhedslisten ville jo simpelt hen bare lade terroristerne overtage hele Irak, hvis det stod til dem. Vi er altså inde for at forhindre, at terroristerne får held med at forhindre demokratiet.

Det er klart, at der er begået overgreb, og der har man forlangt – og der gennemføres også – undersøgelser. Vi har også forlangt undersøgelser af mange af de tilfælde, der er blevet nævnt. Vi har også udtrykt, at det er fuldstændig uacceptabelt. Men forudsætningen for, at det her kan standse – for under Saddam Hussein var der jo heller ikke ret og rimelighed i landet, der var jo massegrave, folk, der blev henrettet på den mest afskyelige vis, på alle mulige sære og uhyggelige måder og uden lov og dom – er kombineret med et demokrati at have et retssamfund.

Jeg gennemgik jo netop for hr. Arbo-Bæhr en række eksempler på, at vi gør noget for, at det retssamfund kender spillereglerne i forhold til borgerne og efterlever dem. Det første trin er jo, at man har en grundlov, som respekterer menneskenes frihed, og det er den grundlov, der er vedtaget, og som nu er under revision.

Så processen er altså i gang, men desværre er det en tung proces. Der sker overgreb, og vi påtaler dem, og de må ikke finde sted, men det væsentlige er her – i modsætning til, hvordan det forholder sig med terroristerne – at der her gribes ind, hvorimod terroristerne aldrig griber ind for at beskytte et menneske.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Rune Lund som medspørger.

Rune Lund (EL):

Det er tydeligt, at udenrigsministeren totalt ignorerer, at den militære tilstedeværelse, besættelsen, er en del af problemet og ikke en del af løsningen, ligesom det er lige så tydeligt, at udenrigsministeren ignorerer, synes jeg, de me-